

# **IKERKETA ETA LEHIAKORTASUNA. HARREMANEAN AURRERA EGIN BEHAR DUZU!**

*Posted on 09/12/2013 by Naider*

Gaur egun, inbertsioa politikoki defendatzeko argudio nagusia. zientzia eta teknologia eta/edo arlo honetan aurrekontu murrizketak kritikatzeko oso zuzena eta ulerterraza da: **ikerkuntzan egindako inbertsioak gure enpresak lehiakorragoak izango ditu, krisitik azkarrago ateratzen lagunduko digu. dira eta erraztuko dute gure ekoizpen sistema zaharkituaren** beharrezko eraldaketa.

Baina nire ustez **argudio oso utilitarista** hau defendatzen duen kausaren aurka jartzen ari den dardo pozoitu bat da. Ez ikerketaren eta garapen ekonomiko eta sozialaren artean harreman estua ez dagoelako, oso indartsua den eta oso indartsua den (ikus besterik ez dago I+Gn inbertsioaren eta herrialdeen garapen-mailaren arteko erlazio estua, [aquí](#)), baina epe laburrean ere egiten ez delako, ezta lurralde-muga zehatzetara mugatuta eta ezta aurretik espero genezakeen norabidean ere. Horregatik, benetan oso erraza da lehentasunen eskalan jaistea eta garai hobeetarako uztea. Ez dezagun ahaztu kudeatzaile publikoak defizit publikoaren berehalako kontrolaren arabera ebaluatzen direla; diru-sarrerak handitu edo gastuak gutxitu eta ikerketan egindako inbertsioak ez du laguntzen ez lehen norabidean, ez bigarrean.

Bestalde, I+Gn inbertitzearen justifikazioa funtsean ekonomikoa bada, **ez da zentzugabea botere publikoentzategitea /strong>ekimen pribatuaren konpromiso maila handiagoa bere finantzaketan** . Modu honetan, eta gero eta maizago, ikusten dugu zenbat ikerketa-zentroetako arduradunei galdetzen zaien ezinezkoa den beren finantza-zuloa estaltzeko, aurrekontu murrizketek eragindako inbertsio pribatuekin, inoiz kopuru nahikoan iristen ez diren eta horrekin konpontzen amaitzen direnak. kostuen doikuntzak, ikertzaileen kaleratzeak eta egindako ikerketaren prekarietate gero eta handiagoa. Eta hori gertatzen da gehienetan ahazten delako enpresek errentagarritasun ekonomikoko irizpideekin inbertitzen dutela, zeinak nekez bat egiten duten ikerketa-proiektuekin, zerbait ezaugarritzen badute ziurgabetasun-maila handia eta lotutako arriskua dela. Horrek ez du esan nahi, urruti, ikerketaren finantzaketa pribatuak biderik ez duenik Europan eta Espainian, badu eta handia. Baina larrialdietara eta zuloak tapoitzera iritsiko dela pentsatzea astakeria handia da eta askoz gehiago murgilduta gauden krisi ekonomikoaren egoeran.

Bestalde, zientzia lehiakortasunaren zerbitzura dagoen tresna huts gisa postulatzeak ezinbestean **merkatuaren sakralizazioa "totem"** gisa "zientzia ona" diskriminatzen du. , aplikazio ahalmen handiagoa duena, "txarra edo alferrikakoa". Historiatik ikusita, ikuspuntu falta argia erakusten du; Merkatuen ibilbidea aldatu duten negozio-berrikuntza disruptiboenak ez dira modu isolatuan gertatzen, baizik eta diziplina ezberdin asko elkartzen diren sistema global bateko nodo ugariaren elkarreraginaren emaitza dira eta motibazio nagusia eta indartsuena da. jakin-mina eta eza gutzaren aurrerapena eta ez hainbeste irabazi ekonomikoa.

Nire ustez, herrialde gisa, zientzian eta teknologian inbertitzeko arrazoiak epe luzerako **errentagarritasun sozialaren sustrai sakonetan oinarritu behar dira, enpresen lehiakortasun hutsetik haratago joan eta kulturaren eta eza gutzaren aurrerapena kontuan hartzen dutenak, pertsonen garapena eta gure zibilizazioaren** sendotzea. Eta hori benetan horrela balitz, kostu politiko altuak -kritika kolektibo garrantzitsuak eta ugariak eta ez talde interesatuenak- eragotziko lituzke buruzagi publikoek beren erantzukizuna saihesteko ohitu gaituzten aitzakiak.

**There are no comments yet.**